

Willkommen!

Wenn in früheren Zeiten in eine entlegene jüdische Siedlung des Ostens ein Volksgenosse aus der Ferne kam, so fragte man nicht erst lange nach Name und Art, sondern kam ihm mit entgegengestreckter offener Hand entgegen und begrüßte ihn mit den Worten: „Willkommen, ein Jude!“ Man tat das in dem sicheren Instinkt, daß das in höchstem Maße mit dem Gast Verbindende nicht etwa gemeinsame Geschäfts- oder Berufsinteressen seien, sondern die Tatsache, daß der Besucher dem gleichen Volke angehört und unter dem Zeichen des gleichen Schicksals steht. Man ehrte in ihm zunächst die Haupteigenschaft, daß er Jude ist, in seiner Person Grüße von unbekannt fernem Judensiedlungen tragend.

Als Gesamtheit besitzen wir in der Gegenwart sehr viele Stammesgenossen, die in der großen Welt Anerkennung und Ehrung gefunden haben. Immer wieder kann man es lesen, daß der berühmte jüdische Musiker P. T. oder der Atlantikflieger X. Y. oder gar der weltberühmte Gelehrte N. N. in den Hauptstädten der Welt feierlich empfangen und von den Stadt- und Staatsoberhäuptern als offizieller Gast begrüßt wurde. Derartige Nachrichten, gestehen wir es offen, schmeicheln jedem jüdischen Herzen. Man sagt sich mit gewissem Stolz, aber auch, leugnen wir auch das nicht, mit einem unbewußten, von außen eingehämmerten Minderwertigkeitsgefühl, der betreffende Mann wird geehrt und anerkannt, obwohl und trotzdem er ein Jude ist.

In einigen Tagen kommt Chaim Weizmann nach Deutschland und wird auch Leipzig mit seinem Besuche beehren. Chaim Weizmann ist in den letzten Jahren mehrere Male nach Deutschland gekommen und ist immer von der jüdischen und auch nicht-jüdischen Welt mit Hochachtung und Ehrerbietung empfangen worden. Und merkwürdig, nicht trotzdem er ein Jude ist, sondern einzig und allein, weil er ein Jude ist.

Chaim Weizmann hat als Gelehrter seine Verdienste. In jedem Lexikon berühmter Chemiker ist sein Name verzeichnet, seine biochemischen Erfindungen sichern ihm innerhalb seiner Fachkreise eine überragende Stellung. Wer aber in der ganzen Welt interessiert sich dafür, sobald der Name Chaim Weizmann fällt, daß er der Erforscher des Bazillus Sy ist? Man kennt Chaim Weizmann nur als Juden, und wenn man ihn ehrt, so wird diese Ehrung dem Juden Chaim Weizmann zuteil.

Aus diesem Grunde bedeutet Chaim Weizmanns Besuch, den er demnächst der Zionistischen und Jüdischen Gemeinschaft in Leipzig abtatten wird, grundsätzlich etwas ganz anderes, als wenn der berühmteste Künstler oder Gelehrte jüdischen Blutes kommen würde, denn in der Ehrung des Juden Weizmann wird die jüdische Gemeinschaft geehrt. In der Anerkennung, die Chaim Weizmann zuteil wird, wird die jüdische Gemeinschaft anerkannt; die Würde, mit der Chaim Weizmann den Mächtigen der Erde entgegentritt, fällt auf das ganze jüdische Volk zurück. Wenn Chaim Weizmann, der jüdische Führer, zu uns kommt, in seiner Person die Wünsche der jüdischen Gemeinschaft aller Länder und die Forderung der jüdischen Gegenwart in sich tragend, so ist es wie ein warmer Gruß, den die Juden der ganzen Welt durch ihn der jüdischen Gemeinschaft in Deutschland entbieten.

Zu seiner bevorstehenden Ankunft wissen wir nichts besseres zu sagen als den traditionellen alten Gruß: „Willkommen, ein Jude!“ Wem die jüdische Form dieses Grußes: „Scholem Alechem, ein Jude!“ vertraut ist, der kann ermaßen, wieviel Innigkeit in dieser Begrüßung liegt und welchen Sinn die ausgestreckte offene Hand hat, die man dem Gaste entgegenhält.

פרובלימות, העומדות ברומנו של עולמנו. שדרשו פתרון תכוף, אך ויצמן לא נסוג אחר מקשי העבודה וילך מחיל אל חיל - מסקררמה אל אשור המנדט הבריטי עיי אגודת העמים וגם עלתה בידו לברוא יש מאין, פשוטו כמשמעו. הוא וסיעתו יצרו יצירה פיננסית על יסודות שאין דוגמתם בדברי ימי העמים. בעת שלעמים היושבים על אדמתם וחיים חיי מדינה נורמלים ישנם שוטרים, הגובים בתקף החק את המסים והארנוניות שמטילה הממשלה על האזרחים לשם ספוק צרכי המדינה, הנה אנו חסרים כל אלה ואין שיוור רק נדיבות הרוח. שבה מצטין עמנו מדור דור, ואת הכפתור הזה הכה ויצמן וירעשו הלבבות העברים, והנה - קרן היסוד - באה לעולם - קרן, המשמשת בסיס פיננסי לבנין הארץ. ואחרון אחרון חביב - המכללה העברית בירושלים היא גיב יצירת רוחו של ויצמן, שאין צורך לזכות ולמרוץ, שהשטיע בה, עד שקבלה צורה מוחשית של מקלט בטוח להכמת היהדות ולמדעים הכלליים, המתנוסס על ראש הר היותיים בירושלים.

ומקרב ולב עמק אנו אומרים לנשיאנו החביב, הבא לשם בקור לעירנו: לך בכחך זה, חזק ואמץ, יריך יסוד את ביתנו הלאומי בארצנו ויריך תבצעה - לא בחיל, כי א ברוח.

זאת היא הברכה, אשר נברך את אורחנו הנעלה את בחיר העם חיים ויצמן.

Professor Dr. Chaim Weizmann

Weizmanns Lebenslauf

Chaim Weizmann ist am 27. November 1873 in Motyli, einem kleinen Ort in der Nähe von Pinsk geboren, aber in Pinsk aufgewachsen und erzogen worden. Er hat später in Deutschland Chemie studiert, wo er auch in Berlin ein Mitglied des ersten russisch-zionistischen Studentenvereins war, dem u. a. auch Motzkin, Dr. Jacobson und andere spätere Führer des Zionismus angehörten. Nach Beendigung seiner Studien wurde er Privatdozent in Genf und von hier später an die Universität Manchester berufen, wo er sein Lehramt ausübte, bis ihn seine politische Aufgabe zur Uebersiedlung nach London zwang.

Dr. Weizmann hat in der zionistischen Bewegung frühzeitig eine hervorragende Rolle gespielt. Er war ein führendes Mitglied der demokratischen Fraktion, die auf dem V. Kongreß gebildet wurde und gegenüber der rein diplomatischen und formal organisatorischen Tätigkeit der Herzlschen Leitung eine stärkere Betonung des volkstümlichen Elementes, eine Beschäftigung mit der jüdischen Gegenwart und den jü-

י. ד. קונטורשיץ.

לבחיר העם, שלום!

עוד מעט ונקדמה בעירנו פני האיש הדגול מרבבה, שהוקם על על המדרגה הכי גבהה של מדברנא דאומתא - את נשיא ההסתדרות הציונית העולמית הפרופסיטור ד"ר חיים ויצמן.

עוד מעט ונזכה לבלות שעה אחת של קורת רוח בחברת בחיר העם זה, שההיסטוריה העמיתה על שכמו את המשרה הכבודה והכבדה כאחת של מנדיג עם ישראל בתקופה היותר אחראית של תולדות העם.

בשעה קשה מאד לקח הדיר ויצמן בידו ארץ מושכות הממשלה בהסתדרות הציונית. תפקידו דירי קשה מזה של הדיר הירצל ז"ל, כשבא הירצל אל עם ישראל ודגל הציוניות בידו, כבר מצא לפניו קרקע מוכשר לקליטת אותן הדעות והסיסמאות, שהרת על הדגל הזה. מיום גלותו מארצו ואבן חרותו המדינית לא חול ישראל מחלום על גאולתו הלאומית וחדוש ימיו קדם בארצו. רעיון התחיה המדינית חי עמק עמק בלבבות בני עמנו בארצות פזוריהם, והירצל הביא רק לידי בטי את הרגשות והנענועים, שנרדמו בנו מעצר רעה ויגון ומעקת החיים בנגר. הירצל ברוחו הכביר נפח נשמת חיים בעצמות היבשות של יהודי הגלות. העלה עליהן בשר, קרם עליהן עור וייצר תנועה, שהכתה גלים בים היהודי הגדול, השפוך על פני תבל פלה, ותחולל מהפכה גמורה בהכרת העם ושנוי ערכין בכל מקצועות חייו בגלה.

אך בטרם שנראו בארץ הנצנים הראשונים של התנועה, יצירת הירצל, שקעה שמשו של גאון הרוח זה והמות חטף אותו מזרועותינו ברמי ימיו. עברו שנים, והנה באה השעה המקוה. שעת המעבר לציוניות מעולם השאיפות והחלומות אל עולם המציאות הריאלית, ממדרש למעשה, ואז זרחה שמשו של אחד מבני העלה המעטים בתנועתנו, שלגג, איש גדל-העצה ורב העלילה חיים ויצמן, והגיע תורו לעמוד בראש העם.

בעצם ימי המלחמה העולמית, כשצרות ישראל בארצות המזרח עברו כל גבול ובאו מים עד נפש, עמד לנו רוח והצלה מאנגליה עיי חיים ויצמן. הוא השתמש בהשפעתו הגדולה על כפי המלוכה הבריטית, שיסודתה בעבודתו המדעית הפריה, וחפצו צלח בידו להביא בלבם את ההכרה בצדקת התביעות הציוניות - להשיב לעמנו את חפשתו הלאומית, שנגולה ממנו בכח האגרוף, וכאשר בעזרתו הדרה ההכרה הזאת אל החוגים הרחבים של העם האנגלי, העיר ויצמן את כורש דהאידנא, אחד מגדולי חסידיו אומות העולם אשר בלפור להכריז על החלטת ממשלת אנגליה לאחוז בכל האמצעים, שיקלו בנין בית עברי לאומי בארץ ישראל. זה היה מפעל היסטורי ענקי, שבצר לויצמן מטום בין גדולי העם ומאשריו ושמאיך גיסא העמידו לפני

dischen Realitäten und vor allem eine Weckung und Pflege der produktiven Kräfte des Volkes forderte. Weizmann trat nach Herzls Tode in der Bewegung immer mehr hervor. Nach der Lösung des Uganda-Konfliktes wurde er der Vorkämpfer jener Richtung, die, ohne die Bedeutung der politischen Aufgabe zu unterschätzen, eine stärkere Betonung der praktischen Arbeit in Palästina forderte. Auf dem VIII. Kongreß im Haag führte er mit einer berühmt gewordenen Rede diese Richtung zum Siege. Er war es, der gegenüber der damaligen Begriffsscheidung zwischen politischem und praktischem Zionismus die Parole der Synthese ausgab, die dann zur Bezeichnung seines Programms als „synthetischen Zionismus“ führte.

Die allseitig anerkannte Führerrolle Dr. Weizmanns kam rein äußerlich darin zum Ausdruck, daß er auf den letzten Kongres-